

Ma kevesen tudhatják magukénak a szövés tudományát, de meg kell őrizni

A textil mindig is része volt a népi iparművész életének

A textil mindig része volt az életnek, kezdte bemutatkozását Komjáthiné Horváth Ágnes szövő népi iparművész az Illyés Gyula Könyvtár Az elfeledett és feledésbe merülő mesterségek nyomában című sorozata keretében.

Szepesi László
szerkesztoseg@tolnainepujasag.hu

SZEKSZÁRD Komjáthiné Horváth Ágnes Tolnán nőtt fel, ahol jelentős részét alkotta az iparnak a selyemgyár és a textilgyár; édesapja is az utóbbiban dolgozott. Tanultak az iskolában is a hímzést, az osztálynapló borítóját is ő hímmezte, de igazán akkor lett szerelme a szövésnek, amikor Szekszárdon Mőzsi-Szabó István festőművész egy szőnyegszövő szakkört indított. Ő volt első mestere, akitől sokat tanult, majd ő segítette, hogy Decsen a Sárközi Népi Iparművészeti Szövetkezetben a legjobbaként, a népművészet mesterei közül leshette el a fogásokat. Ott

előbb a bemintázókkal dolgozott, majd művészeti vezetőként – őrizve a sárközi hagyományos formákat – tervezett, és keresve azt a régi kincset, amelyet a takácsoktól tanultak el az asszonyok, gyűjtötte is a régi mintákat. Az első fizetését, megtoldva néhány száz forinttal, vett is egy szövőszéket. Ez a mai napig megvan; használja is a többi, különféle, és különböző munkára alkalmas szövőgépe közt.

Ma is nagy becsülete van

Ma ugyan már a terítők, függönyök java része nagyipari termék. De a hagyományos, kézi szövással készültnek napjainkban is nagy becsülete van. Viszont a kézműveseknek, iparművészeknek is alkalmazkodni kell a korhoz; a XXI. század lakásaiba is illő darabokat kell készíteni, s olyanokat, amiket be lehet dobni a mosógépbe, szárítógépbe.

Közben az is szóba került, hogy bajban van ez a nagy múltú szakma, mert a rendszerváltás után Magyaror-

A könyvtárban volt vendég Komjáthiné Horváth Ágnes

A szerző fotója

szágon megszűnt a textilipar, ahonnan az alapanyagot korábban beszerezhették, s most külföldről behozottból tudnak csak dolgozni.

Tanítja is a mesterséget

Nem csak csinálja, tanítja is a szövést; mesterkurzusok sorát tartja. Készítenek egy mintakönyvet – hiszen a régi több tíz éves –, hogy továbbadassák feldolgozásra alkalmas módon a kincset érő hagyományt. Régóta részt vesz kiállításokon. Évekkel ezelőtt, mikor 19 évesen először pályázott, Sárközi Nagydíjat kapott. Azóta szöttesei sokszor szerepeltek tárlatokon, kapott szép díjakat, járt Washingtonban, Kanadában, a világ sok országában, s gyakorta ő is zsűriz kiállításra kerülő darabokat.

Csak páran tudnak szöni a Sárközben

Már negyedszázada elnöke a Tolna Megyei Népművészeti Egyesületnek. Néha azért mérgelődik, mert a sárközi településeken már csak pár asszony tud szöni, s nem nagyon becsülik meg azt a kincset, amely a kezükben van.

További izgalmas hírekért
látogasson el ide:

TEOL.HU
TOLNA VÁRMEGYEI
HÍRPORTÁL